

Väited ja peamised argumendid

Vaidlustatud kohtuotsusega kinnitati komisoni otsust riigiabi kohta, mis puudutab Hispaania ametivõimude poolt võetud erinevaid meetmeid tagamaks, et maapealse digitaalteleviseiooni signaal ulatuks territooriumi äärealadele, kus elab kõigest 2,5 % elanikkonnast. Otsuses mööndi, et sisulisest küljest ei pakutaks turul neid teenuseid ilma riigi sekkumiseta. Samas ei nõustuta asjaoluga, et tegemist on üldist majandushuvi pakuva teenusega ja väidetakse, et formaalselt ei ole ametivõimud seda „selgelt” määratlenud ega tellinud. Samuti on märgitud, et ametivõimudel puudub igal juhul pädevus valida kindlaksmääratud tehnoloogiat selleks, et korraldada üldist majandushuvi pakkuvat teenust.

Esimene ja ainuke väide: õigusnormi rikkumine ELTL artikli 14, artikli 106 lõike 2 ja artikli 107 lõike 1 ning ELTL protokoll nr 26 Üldhuviteenuste kohta ja protokoll nr 29 Liikmesriikide avalik-õigusliku ringhäälingu kohta tõlgendamisel

Apellandid rõhutavad eelkõige, et vaidlustatud kohtuotsuses Üldkohus eksis:

- rikkudes selgelt „ilmselge vea” piiri, kui analüüsis üldist majandushuvi pakuva teenuse erinevaid määratlusi ja tellimist ametivõimude poolt;
- piirates põhjendamatult liikmesriikide „ulatuslikku kaalutusõigust”, mis kohaldub nii üldist majandushuvi pakuva teenuse määratlemisel kui ka „korraldamisel” ja mis hõlmab seetõttu üldist majandushuvi pakuva teenuse osutamise viiside ja konkreetse tehnoloogia valikut, sõltumata asjaolust, et need sisalduvad määratlevas aktis või eraldiseisvas aktis;
- analüüsides kohaldatavat Hispaania õigust;
- jättes arvesse võtmata asjaolu, et üldist majandushuvi pakuva teenuse „määratlus” ja selle „tellimine” ühelt või mitmelt ettevõtjalt võib toimuda mitme õigusakti kaudu;
- jättes arvesse võtmata asjaolu, et üldist majandushuvi pakuva teenuse „määratlus” ja selle „tellimine” ei nõua konkreetse vormi või väljendi kasutamist, vaid sisulist ja funktsionaalset analüüsi;
- eitades ELTL ja ELL protokoll nr 29 ringhäälingu kohta kohaldatavast.

(¹) Komisjoni 19. juuni 2013. aasta otsus 2014/489/EL riigiabi SA.28599 (C 23/10 (ex NN 36/10, ex CP 163/09)) kohta, mida Hispaania Kuningriik andis maapealse digitaalteleviseiooni kasutuselevõtuks äärealadel ja vähem linnastunud piirkondades (väljaspool Castilla-La Manchát) (ELT L 217, 2014, lk 52).

Navarra de Servicios y Tecnologías, S.A. 5. veebruaril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 26. novembri 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-487/13: Navarra de Servicios y Tecnologías versus komisjon

(Kohtuasi C-68/16 P)

(2016/C 118/19)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellant: Navarra de Servicios y Tecnologías, S.A. (esindajad: advokaadid J. L. Buendía Sierra ja A. Lamadrid de Pablo)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon ja SES Astra

Apellandi nõuded

Apellandid paluvad Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu 26. novembri 2015. aasta otsus;
- teha tühistamishagi suhtes lõplik otsus ja tühistada komisjoni 19. juuni 2013. aasta otsus⁽¹⁾;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Vaidlustatud kohtuotsusega kinnitati komisjoni otsust riigiabi kohta, mis puudutab Hispaania ametivõimude poolt võetud erinevaid meetmeid tagamaks, et maapealse digitaalteleviseiooni signaal ulatuks territooriumi äärealadele, kus elab kõigest 2,5 % elanikkonnast. Otsuses mõõndi, et sisulisest küljest ei pakutaks turul neid teenuseid ilma riigi sekkumiseta. Samas ei nõustuta asjaoluga, et tegemist on üldist majandushuvi pakkuva teenusega ja väidetakse, et formaalselt ei ole ametivõimud seda „selgelt” määratlenud ega tellinud. Samuti on märgitud, et ametivõimudel puudub igal juhul pädevus valida kindlaksmääratud tehnoloogiat selleks, et korraldada üldist majandushuvi pakkuvat teenust

Esimene ja ainuke väide: õigusnormi rikkumine ELTL artikli 14, artikli 106 lõike 2 ja artikli 107 lõike 1 ning ELTL protokoll nr 26 Üldhuviteenuste kohta ja protokoll nr 29 Liikmesriikide avalik-õigusliku ringhäälingu kohta tõlgendamisel.

Apellandid rõhutavad eelkõige, et vaidlustatud kohtuotsuses Üldkohus eksis:

- rikkudes selgelt „ilmselge vea” piiri, kui analüüsis üldist majandushuvi pakkuva teenuse erinevaid määratlusi ja tellimist ametivõimude poolt;
- piirates põhjendamatult liikmesriikide „ulatuslikku kaalutlusõigust”, mis kohaldub nii üldist majandushuvi pakkuva teenuse määratlemisel kui ka „korraldamisel” ja mis hõlmab seetõttu üldist majandushuvi pakkuva teenuse osutamise viise ja konkreetse tehnoloogia valikut, sõltumata asjaolust, et need sisalduvad määratlevas aktis või eraldiseisvas aktis;
- analüüsides kohaldatavat Hispaania õigust;
- jättes arvesse võtmata asjaolu, et üldist majandushuvi pakkuva teenuse „määratlus” ja selle „tellimine” ühelt või mitmelt ettevõtjalt võib toimuda mitme õigusakti kaudu;
- jättes arvesse võtmata asjaolu, et üldist majandushuvi pakkuva teenuse „määratlus” ja selle „tellimine” ei nõua konkreetse vormi või väljendi kasutamist, vaid sisulist ja funktsionaalset analüüsi;
- eitades ELTL ja ELL protokoll nr 29 ringhäälingu kohta kohaldatavust.

⁽¹⁾ Komisjoni 19. juuni 2013. aasta otsus 2014/489/EL riigiabi SA.28599 (C 23/10 (ex NN 36/10, ex CP 163/09)) kohta, mida Hispaania Kuningriik andis maapealse digitaalteleviseiooni kasutuselevõtuks äärealadel ja vähem linnastunud piirkondades (väljaspool Castilla-La Manchát) (ELT L 217, 2014, lk 52).

Cellnex Telecom S.A. ja Retevisión I, S.A. 5. veebruaril 2016. esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 26. novembri 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-541/13: Abertis Telecom S.A ja Retevisión I versus komisjon

(Kohtuasi C-69/16 P)

(2016/C 118/20)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellandid: Cellnex Telecom S.A., varem Abertis Telecom S.A., ja Retevisión I, S.A. (esindajad: advokaadid J. L. Buendía Sierra ja A. Lamadrid de Pablo)